

उत्सिखेचा मुचै ५ रु

तपि च ॥ १८ ॥ मत्त

मया ११५१-अंत

चवत्तिकर्मचग॥२

मधुकयगलं राश्रासः

काम्यी संसर्गवती जन्दादिमसहासर्वसमं कलिकृतं॥ प्रत्येकं दधिदुग्धलाजं तिरस्तेत॥

द्योविषत्विष्टं नरं जात्वा ततः कुर्यात्पुत्रि क्रियां ॥ रजनी युग्म मन्त्रे न कां भिक्व नतः

पीषीतं ॥ ते एन च विषं ह ति पार भद्र द तै र य ॥ २२ ॥ अथ वा च य वानो च सिद्धु

रं चरात्तिका॥ लेपेन च विषे हंति पुलिपं नो जसराय॥२३॥ मातुलजरसनापधोव

काजिकेयवा॥ प्रतिष्ठातेन तोयेन लिप्ते विषयावन॥ २४॥ ॥ इति स्थितवरावधौ ॥

किंमा॥ अथ जंगमचिकित्सा॥ विषे जंगममित्युक्तेमाष्ट्रधामिषजाहमः॥

पुं०- शिवराम बाबा बरमा

- ओव वान मेंतः निवडू

15

हैं यां

प्रस्ताव प्रसंग

4. निहारी

22.

74.

श्री
मुने
१३

दार्ढी करं मंडलिनो राजिमंतश्च गुंडसा ॥ १ ॥ अक्रौं गे धरेकं अतप्याषडिं
दुसंजिकः ॥ २ ॥ अलंकं मूषमाजीराविषां प्रौं मनेकधा ॥ दार्ढी करंगां स
षां भवेद्वातात्मकं विषं ॥ ३ ॥ मंडलीनां च सर्वे पौलिकं विषमुच्यते ॥ राजिमंतश्च
ने प्रोक्तास्तेषां श्रेष्ठात्मकं विषं ॥ ४ ॥ शिरोर्त्ति हृद्यवायस्य तमसा ध्यं मिषगु
रः ॥ एते विंहरहितं दिष्टा तस्य कुर्यात्सुति किं यो ॥ ६ ॥ उं नमो भगवते वासुदेवा
यस्य कलविषाघशमनाय उग्रकालकूटविषकलनाय विषबन्धहररं भग
वते नीलकंठस्वाज्ञा ॥ इति विवंधनमंत्रः ॥ ५ ॥ उं नमो हररविषं सहररश्च मृतं
डेन रविशितवद्धेन छिन्न ॥ श्रुत्याग्रेण भिन्न ॥ मरु रेण चूर्ण ॥ २ ॥ सर्वग्रहाणां ग्रावे
शधरस्वाहा इति जावे नमनः सर्वां वधहरः ॥

श्री
१२

शयते सर्वतोभयं ॥ संग्रामभूमौ स्मसानेयमोवापि उदीरयेत् ॥ ८॥ तेनातिविह्वलो दीनः
 प्रेतवच्चैव तेनरः ॥ वाल्मीके चत्वरै चैव गृहीयानैरितो गृहः ॥ ९॥ तेनास्य वद्धते रोषा
 धावते मारयत्यपि ॥ दृष्ट्वा नेह जौ विवर्णं स्रुवति षोडशघेतसा ॥ १०॥ नदीतडागतीरे च
 स्थिते वासुगो गृहः ॥ तेनास्य श्रवते लालामूत्रं च मुहुर्मुहुः ॥ ११॥ नेत्रप्लावश्च दृश्य
 तमुन्नवस्य विलोकात् ॥ वातमंडलमध्ये च गृह्णाति मासुतो गृहः ॥ १२॥ तेनास्य शोष
 ये दीनः कं पते रुदते यवा ॥ विह्वले भुंजते च श्रान्तिषीदति च धातुरः ॥ १३॥ तर्षज
 र्गमिमानेन गुह्याते पक्षरा गृहः ॥ तेन गर्वी धृतं चैव तं यातं कारसुप्रियः ॥ १४॥
 जायंतं गर्जन्ते पथि यातां वसुप्रियः ॥ दिवस्थाने चरन्ते च शिष्य गृहस्थं लब्धं ॥ १५॥
 भस्मां गारुडं कुरुते भ्रमते च दिजंवरः ॥ शिवध्याने रतानि त्यं जीतवाद्योप्यस्तुतः ॥
 १६॥ शून्या गौरं शून्यकूपं यमसा ॥ काशनामतः ॥ न दुधानतृषार्तं श्रवदते नष्ट
 रणातिन ॥ १७॥

कुचं हृद्यं वियोगार्त्तं भीतं तस्मात्पतानितं ॥ चिंता शोका न्वितं न खद्रव्यमुच्छिद्यद्
 धितं ॥ १ ॥ देवराणां स्थितं तं रात्राव्यरणार्थं पूर्ववैरतः ॥ गोत्रजः स्वर्गहावस्थः पराभू
 तः सुरेण तु ॥ कालेनैवाप्यवादिष्याग्रहाग्रहं ॥ तपैरुषं ॥ सून्ये देवकुले शमशा
 ने विपने वीथीप्रतोत्नीतले ॥ रथ्याकारविहारश्च न्यमगरे चारभके चैतरे ॥ जायते
 तु भित्ते च चेतसि निरेक्ष्य ग्रहणां वत् ॥ ते च विप्रप्रथिता ग्रहादशविधा पञ्चाम्बिताः
 सांप्रतं ॥ ३ ॥ दशप्रोक्ता महाचार्याः केचिदाहुरेकविंशति ॥ ईदृशा ग्रहानां वक्ष्या
 मिच्चिकित्सांश्चण्डपुत्रक ॥ ४ ॥ इद्राग्नेयोथमश्वान्योनैः स तौ वरुणौ गृहः ॥ पिशा
 चिको ग्रहश्चान्यो दशैते ग्रहनायकाः ॥ ५ ॥ आशमे च विहारे च देवस्थाने च यो भवेत्
 ऐंद्रं ग्रहं विदुर्नानीयात्ततः तनर्षति सप्तकण्ठं ॥ सोऽप्यश्वस्तश्च सप्तश्च तथा चो
 भयति सेवच ॥ स्मृताने च त्वरे चैव गृहात्पाग्रेयको ग्रहः ॥ ७ ॥ तथैव रुदिते तस्यार्थे प

श्रु
७१

तिका समानोपवेपथुः ॥ १८ ॥ तस्यासोर्हस्तिका पूजालङ्कारतिलचूर्णकं ॥ श्वेतं
धातुतैः पुष्पैः पूजयेत् ॥ मया कृतिः ॥ उत्तराशा समाश्रित्य पूर्वा देवलिमाहरेत् ॥ १९
षष्ठे च दिवसे प्राप्ते शिवनाम कुमारिका ॥ रौतनिः स्वसेतने नवमते कं पते ज्वर ॥ २० ॥
तन्मंजु हस्ते वा ॥ तथा स्त्री सारपीडितः ॥ बलिकर्म प्रकर्तव्यं सप्तवृद्धिमयं च यत् ॥ २१ ॥
पायसं रधि पूषं च पुण्याश्रितं चूर्णकं ॥ धूपं धातुतैः पुष्पैः पूजयेत् ॥ मया कृतिः ॥ २२ ॥
इशायां दिशमाश्रित्या परा देवलिमाहरेत् ॥ सप्तमे दिवसे वा तं ऊर्ध्वं केशी च मा
तरः ॥ २३ ॥ पूर्वदिशे चिह्नं तथैव बलिमादिशेत् ॥ २४ ॥ अथ मे दिवसे प्राप्ते तस्याना
मा च पूतना ॥ तस्या गृहीतः स्वसिति हस्ते कं पयते मशं ॥ २५ ॥ तस्या दक्षिणे नयूपांति
न चूर्णं तु पोतिका ॥ धूपैर्द्विपैश्च पुष्पैस्तं बलमक्षते ॥ २६ ॥ आग्नेयां दिशि
माश्रित्य प्रदोषे बलिं हरत् ॥ एवं क्रमेण मासस्य वर्षस्य बलिकर्म च ॥ २७ ॥ इति
पूतना दोष बलिहरणं ॥ इति बालचिकित्सा ॥ अथ भूतविद्या व्याख्यायते ॥

उक्तान्येव प्रदीपं चेतनसौख्यं प्रजायते ॥ ८॥ द्वितीयदिवसे मासि रेवती नाममातरः ॥ ९॥
 कृतं तत्र चरणं तस्य रदते कंपं ते भृशं ॥ १०॥ कृष्णमन्मथप्रतिमां कृत्वा गंधानुलेपनैः ॥ कृशरा
 सति तत्र चरणं तु धूपदीपैस्तथा च तैः ॥ ११॥ तावूतैः कृष्णसूत्रैश्च रात्रौ नैरुत केचित्पेत् ॥
 त्रितीयदिवसे मासे वायसानाममातरः ॥ १२॥ तया गृहीता मात्रास्तुरुदीतेन पिवेत्तनं ॥ १३॥
 ज्वरश्चैवातिसारश्च काकवदुदते कृशः ॥ सार्धं द्योदनं दीपं त्रयं च त्वारिपूतिका ॥ १४॥
 ध्वजा च त्वारसगुडं कृष्णगंधानुलेपनं ॥ धूपदीपा च तैर्दानैर्पूर्वाद्देवलिमा
 हरेत् ॥ १५॥ चतुर्थो दिवसे मासे कुमारी नाममातरः ॥ गृह्णते वातकं तस्य ज्वरेण परि
 शुष्यति ॥ १६॥ सन्न्येन गृह्णते वातो मुष्णं च परि शुष्यति ॥ कृशत्वं दुर्दृष्टं च तस्य शृणु
 पूजावलि कर्म ॥ पायसं कृतं घण्टं च हृतेन दीपकं त्रयं ॥ मन्मथो कृत्वा पुष्पधूपादि
 तैरपि ॥ १७॥ दक्षिणस्यां दिशि मध्याह्नवलि दद्यात् सुषी भवेत् ॥ पंचमे दिवसे वातेशा
 कुनी नाममातरः ॥ १८॥ गृह्णीते तेन विसृज्यं सन्न्येनाकर्षं तारि सुः ॥ सज्वरो वमते सै

श्री

शुद्धे

१०

एतैर्विदुर्नसौख्यं स्यात्तदा चादो न नंहितं ॥४॥ मल्लकांते न त्राटे च दहे तो हरा कया ॥
इति शुष्मारचिकित्सा ॥ ॥ अथ बालानां पूतना दोषवक्ष्यामः ॥ सूयागारे देवकु
ले श्मशाने वक्ष्यामः ॥ चत्वारो संगमे नैर्द्यौर्मयं दूषितं बालके ॥१॥ संक्रामंति-
भिषकुः श्रेष्ठ बालकं सह पूतना ॥ लोहितारैव तीर्थं दीशाकुनी श्रीवास्मिता ॥ ॥
२॥ उद्वेकेशी तथा सेनश्चैव चेताः ॥ प्रकीर्तिताः ॥ तथा नृपसास जातस्य नामानि
शृणु संप्रतं ॥ ३॥ रोहिणी विजया काली कृतिकां डाकिनी निशा ॥ भूतकेशी कृशा
गी च श्रुष्टा चेता प्रकीर्तिता ॥ ४॥ लक्ष्मि च प्रवक्ष्यामि यथा पूजावित्तिकं ॥ जातमा
त्रस्य बालस्य लोहिता नाम पूना ॥ ५॥ विस्त्रंगं धन्वा हन्तं चतुर्धत्तं च मुहुर्मुहुः ॥ बलितस्य
प्रवक्ष्यामि ते न सौख्यं प्रजायते ॥ ६॥ रक्तशाल्योदनं चैव रक्तगंधानुलेपनं ॥ रक्तपुष्पा
दत्तैर्धूपैरर्चयेत्तं भिषग्वरः ॥ ७॥ रक्तमन्मयं जातं कृत्वा प्रतिमां पश्चिमादिशः ॥

रोधुरसां जेन धात्री गौरिके मधुना युतं ॥ अंजनं चैव बालानां नेत्रो नानिवारणं ॥ ८ ॥ अथ
 बालानां वाचाकरणं ॥ वचावास्ती च मुंडी च धूमं कुण्डं सनागरं ॥ हस्तेन प्रातेन प्रातर्देये च वर्णं च
 कं पुष्ट्यकारकं ॥ १ ॥ गुडचिकामपामागे विडं गं षण्णुष्यका ॥ विस्मृता तावचापण्याना
 गरं च शतावरी ॥ २ ॥ चूर्णं हस्तेन संमिश्रं लिह्यात् प्रज्ञापवर्तनं ॥ त्रिभिर्दिने सह श्रेयं श्लोका
 नाम बंधारयेत् ॥ ३ ॥ इति प्रज्ञाकरणं ॥ त्रिकटु त्रिफला धान्यवानी शतमूलिका ॥ व
 चावास्ती तथा भागी ॥ चूर्णं समधुलेहने ॥ १ ॥ वाक्पटु चं च बालानां वीर्यनादस्वरो भवेत् ॥
 अथ बालानां अपस्मोरचिकित्सा ॥ यस्य स्वासो विचैतन्यं तद्राचातीव वेपथुः ॥ शिरो त्तैः
 सज्वरं चैव तं साध्यं भिषग्वरः ॥ १ ॥ भालाश्रुतिविचेतस्त्रिपूविभ्रां तलोचने ॥ त्रिध्वा
 गविश्रुतिश्चैव तमपस्मारमथोच्यते ॥ २ ॥ तस्य विज्ञानवातादी नृणी तलानि च कानि च ॥
 संधं वं पिण्णुनीनस्यानश्यावागुडनागरः ॥ ३ ॥ रसं चागस्त्यपत्रस्य मरिचैः प्रानयेत् ॥ त्रि

श्री

३ क ८

स लो ६

कासविनायाबालानां च प्युकारिणी ॥ उदरे च जलौकाभिरक्तं चादौ मिह रयेत् ॥ २ ॥ कर्कटं च
 त्रिविधं नागरं च नपौष्करं ॥ दुग्धेन लिक्तं चैतदीषदुग्धेन दापयेत् ॥ १० ॥ उत्पुल्लिख्य दौषदत्तं च हीर
 दौषनिवारणं ॥ अग्निपापुतले से दंदे हृदा पिशिता कया ॥ ११ ॥ जठरे विंदुकाकारा ज्ञायते भिषजो
 त्रमे ॥ विल्वमूलफले पाठात्रिकटुर्बृहती द्वयं ॥ १२ ॥ गुडयुक्तं च स्त्रीणां स्यात्पानं बालज्वरापहं ॥
 इति उत्पुल्लिकाचिकित्सा ॥ हितोपि पर्पटः कायः शर्करामधु योजितः ॥ बालानां ज्वरनाशा
 यकिरातो मधुसंयुतः ॥ १ ॥ भार्गीरास्त्रा कर्कटकं चूर्णं वा मधुसंयुतं ॥ लेहो वा बालकस्या
 पि श्वासकासनिवारणः ॥ २ ॥ पप्यावचा कर्कटकं नागरं च न मेव च ॥ चूर्णं स गुडमेव हि ब
 लानां काशनाशनं ॥ ३ ॥ एलाश्मभैदं त्रिफलात्रपुसौर्वारिमागधी ॥ पिब्यात्तंदुल तोयेनामि
 ताढ्यामूत्ररोधजित् ॥ ४ ॥ नागरामभयोदती गुडचूर्णं प्रदापयेत् ॥ बालानां विद्विबं धं च नाश
 येच्च नरांसयः ॥ ५ ॥ पाठविल्वपत्रांडुनिबत्सकं शोभनीयं च ॥ दुग्धेन पानं बालानां मतीसारं
 निवारणं ॥ ६ ॥ अर्जुनं च कंदं च कुखैरि कमेव च ॥ लेपनं त्वेदौषानां वारणं बालकस्य
 च ॥ ७ ॥ ॥ १० ॥

नेत्रमा
गधी

सेवनात् ॥ ३ ॥ अत्यसत्त्वः कृशादीनः श्वासतीसारपीडितः ॥ अत्यक्षीरस्य

४६ एकी माता धारिणि अनेन मंत्रेण हस्तं भ्रामयेत् ॥ हस्तं भ्रामयन् मंत्राणि मंत्रिष्यात् ॥ १ ॥
पानं क्षीरं विमुञ्चयेत् कल्पमप्रातराशिने ॥ मरिचं पिप्पली मूलं क्षीरं क्षीरं विशेषयेत् ॥ २ ॥ मागधी
नागरं पथ्या गुडं नसं च तं पयः ॥ पानं जनयते क्षीरं स्त्री रोगं क्षीरं क्षीरादपि ॥ ३ ॥ एवं कृत्वा स्त्री रोगं च
द्वादशाहं भिषग्वरः ॥ मागं त्वं वचनं कृत्वा अथासु र्धं पुदरीयेत् ॥ जातके सूतके च चक्षुःशोथे पु
नः पुनः नाम कर्म शिष्ये कर्मा कर्न वेधने मेव च ॥ वस्त्रं वंधं विवाहं च कारयेद्वातकस्य च ॥ ४ ॥ इति सू
ति कोपचारः ॥ ॥ अथातो बालं चिकित्सायाः प्रारम्भः ॥ पंचैव क्षीरे दोषकारकाः ॥ १ ॥ बलाध्मा
र्बनिरोधत्वं स्वार्सकासादि संभवः ॥ उत्फुल्लकुक्षिं वं हि घनक्षीरस्य दोषाणां संभवेदित्वात् ॥ ४ ॥
५ ॥ शोषस्तथा त्वं मुस्य क्षीरेण बालके ॥ तथैवा चाम्बू क्षीरेण ज्वरातीसार एव च ॥ ५ ॥ सस
त्वं बलं माप्रातः आरोग्यं वदं ये शिशुः ॥ मदुक्षीरेण नियतं जायते रूपवानपि ॥ ६ ॥ चक्षुःशोथं च कं
डू च वक्ष्यते श्लेष्मप्रवाहं ॥ संक्लेदयुक्तं नेत्रार्तं स्पृशेत् यं क्षारदुग्धकैः ॥ ७ ॥ अतो वक्ष्यामि भै
षजं शृणु हारीत सांप्रतं ॥ आध्माने सुत्फुल्लकुक्षिं श्वास शोषादि पीडितः ॥ ८ ॥ उत्फुलि

+

वेदपूजे

श्री

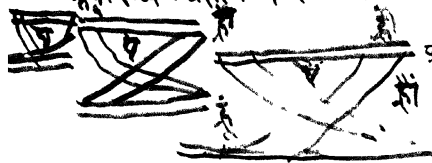
श्री

८

अथ प्रसूति को व्याख्यामि ॥ प्रसूतो जातो यौ निसंशो ध्याते ते नां प्याना भिं चां म्यर्धो ५
 स्मेनवारिणा स्नेदयेत् ॥ उपवासं कृत्वा द्वितीये दिने गुडना सूर्यानां भिं चां म्यर्धो गर
 हरीतकी दीपयेत् ॥ दययामर्दं कुतश्चै यूपं वा सोऽस्मिं पाययेत् ॥ तृतीये दिवसे पंचको ^{काप्य}
 लयवागूदापयेत् ॥ चतुर्थे चातुर्यं तं कमि श्रयवागूदापयेत् ॥ पंचमेहनिशा लिषष्टि ^{मं}
 कौदनं भोजयेत् ॥ अने कमरौ वलमि श्रं भोजयेत् ॥ षष्ठे हनिद्वतशा लिषष्टि कौदनं भो ^न
 जयेत् ॥ अने कमरौ वदशपेंदश ^{मुपा} चरेत् ॥ ॥ अथ क्षीरवृद्धि करणे ॥ पिप्पला पिप्प
 ली मूलं नागरं द्यनवालेकं ॥ कस्तुरि ॥ ॥ हीगर्म चालय २ स्त ॥ ॥ एभिर्मैत्रैः सप्ताभिर्मै
 च त्रितंपयः पिबेत् ॥ सुषप्रसवः ॥ जंगातीरे वसेत्काको विरे च्छिमा ^च लये ऐं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥ इदं यनः
 ॥ १॥ आठवै स्याधो भागे लिषित्वा मूठगर्भाया दर्शयेत् ॥ सय्यातले स्थापयेत् ॥ सुषप्रसवः ॥ जंगा
 तीरे वसेत्काको विचरे च्छिमा ^च लये ॥ तस्य पदं च्युतां तोयं दूतपायामित क्षेणत ॥ तत्क्षणासूयते ^न
 नारी काकरुद्रवता जय ॥ १॥ अने नमंत्रेण दूतो व्याकुलो भवेत् ॥ तवत्पायेयेत् सुषेन प्रसूयते
 दुष्टः
 ॥ प्रवेन मंत्रेण तत्र ॥ १॥ ५५ त्रितनल ८
 कावे

^{ला} वसामूलं सूर्यकांता सोमवल्ली ^{१४८} निदग्धका । जलेन पिष्ट्वा पुत्रेपेन करोति सुष
^{१४९} सृतकं ॥ १० ॥ मीरुभूनिववासी कीमूलं वापिष्णवीयकं ॥ ११ ॥ नाभिद्वयोदध
^{१५०} सा च पुत्रेपेन प्रसूयेते ॥ ११ ॥ मूलं तंगलिका अदेवदात्या अतुं विका ॥ कोसा ^{१५१}
^{१५२} तकादि स्य कंता शय्यनेपरिका लितं ॥ १२ ॥ स्रुतिका ले त्रिधा ह्येषा ता प्रसू ^{१५३}
^{१५४} येते सुषेनवे ॥ १२ ॥ अथ मंत्रः ॥ ॥ हिमवंतु खो ज्ञेरे कृते सुरसानाम यच्चिरां तस्या ^{१५५}
^{१५६} नूपर शब्देन विसृज्या गर्भिणी भवेत् ॥ १३ ॥ ॥ ऐं ह्रीं भगवात भगमाति निचलरं २ भा

मय २ स्वाहा ॥ ॐ नमो मकरकेतवे
 ५ अथ धन्याय प्रतिचातित सकल सुरासुर
 चिन्ताय पुत्रवति भगवातिने ॥ ॥ इति
 मृदुगर्भचिकित्सा ॥

ਸ੍ਰੀ
ਸ੍ਰੀ
੭

ब. कली

३४७

यु.ए.के.डी

चाश्च कर्त्री नामंति धारो धनीलिका ॥ कर्कधुमूलं सोराव्ही क्वाप्यश्रस
गुडाहितः ॥ ६ ॥ रक्तपित्तविकारेषु कुक्षि श्रुद्धि आजायते ॥ मर्ते गर्भस्य वचा
मिमंश्च दन्तां भिषजावरं ॥ ७ ॥ मर्देष्टवामानुषां च नीयते तु प्रयत्नतः ॥ ८ ॥ निद्रा
रमयते गर्भं यदि वा न निरस्यति ॥ ९ ॥ तदा शस्त्रपुतीकारं भेषजा निश्रुणुषु
म ॥ १० ॥ नाभि विलसत्कायां वस्त्रकुंडलिकां कृत्वा तस्यापरिमृष्टं गर्भमुपवेश्य जा
नुनीपुसार्या किंचित्पुष्पं भागैसाधाम च छभ्य उदरादधो गर्भधारयेत् ॥ ११ ॥
यदि निदारे च पुगलं तिल तैलेन वारिपरिभि सुहस्रायां निद्वारं च तस्मात्तर्जिन्यां मे ३ एता
गुलेन गलपुद्गेण धत्वा वह्नि सारयेत् ॥ अथ चार्द्ध चंद्रा शस्त्रेणैव मृतजं कु ३ एता
भस्य वाहु युगलं संक्षिप्य वाहनिः सारयेत् ॥ पुसवोपायमं चोषधानि वक्ष्यामि ॥
लो गल्यो मूल मूत्रे न जले नैव परिपोषतं ॥ नाभि पुलेपनं कुर्याच्छी चं गभः प्रसूयते ॥

आत्मसतंद्रा निद्रा च ज्ञेया ध्यानं च वेपथुः ॥६॥ कामा वैरस्य ता वास्ये
 श्लेषमरा रोधिते भको ॥७॥ द्वै श्रद्धं च जं विद्या सर्वस्यासं निपातके ॥८॥
 इति मृतधर्मस्थाने दण्डेन सत्यते ॥ भुमे मूर्च्छा रथा ध्यानं वातरोधं च
 विदुस्तं ॥ मूर्च्छा वमिः सपातुष्यं देन त्वमुपगच्छति ॥९॥ मृतगर्भं विज्ञानी
 यातश्चा मृकरी स्त्रियामपि ॥ अतो वक्ष्यामि भैषज्यं ऊहापोहविशा
 रद ॥१०॥ वातके मृदनाभ्यंगं स्वेदनं चोत्प्रेमवच ॥ यवागू पंचकोलस्य पर्य
 येन्द्रिष ज्ञेयः ॥११॥ पित्तिके शीतं संपानं संतापोपहनानि च ॥ व्यंजना
 निर्भमेतस्य यष्टी के पयसा पिबेत् ॥१२॥ त्रिकटुत्रिफला कुष्ठं राधुव
 ल्लोकधातकी ॥ सगुडं च पितं पाने श्लेष्मणामूढं गर्भके ॥१३॥ मूर्च्छा वि

अथोवाप

मृत्तय
नदली

श्रीमद
रादि

चूर्णं
वाटनको

गणेश

जीरा

श्री
श्रुते
६

गर्भस्योपद्रवे रोगे स्वेदमुष्मेन वा ररणा ॥ न दातव्यो मतिमता विरेचोदाहरण
महान् ॥ १२ ॥ इति गर्भोपद्रवचिकित्सा ॥ अथातो मूढगर्भचिकित्सित्वं दद्या
मः ॥ विरुद्धाहारसेवाभित्तिथा गर्भव्यासु च ॥ अतिमर्दनपीडायां पीडाया
प्रातिचारिकं ॥ १ ॥ तिर्यग्वाजायते गर्भो द्वारं त्रिकं भगस्य च ॥ अन्ये मयं
ते वापत्यंते नक्षत्रं च प्रपद्यते ॥ २ ॥ अथ बालज्यासूत्राणां संकोचा संकु
चिते भगे ॥ मूढगर्भविज्ञानी यातस्य वक्ष्यामि लक्षणं ॥ ३ ॥ वस्तिमूलं च
भवतियोनिद्वारं च रुच्छसे ॥ गर्जते जुठरं यस्य आध्मानं चैवोपजायते ॥ ४ ॥
वाताद्भवति गर्भस्य संरोधो भिषजा वरः ॥ मूलं श्वरस्त्रिदोषश्च रुद्धा
रोगो भूमापि च ॥ ५ ॥ मूत्रं कृच्छं शिरो र्निश्चयि ताद्रोधो भूमापि च ॥

६

कंदारुमं फहावा^{का} किं^{का} वं^{का} त^{का} ७॥ जं^{का} चं^{का} म्प^{का} ल^{का} वा^{का} श्रै^{का} वं^{का} त^{का} था^{का} ला^{का} मे^{का} न^{का} धी^{का} म^{का} ता^{का} ४

शर्कृतसंयुतं पानं वीगभैरके मवेत ॥ ६ ॥ भूनिवंक^{का} क्लिप्तः पीतः शर्करा विरपता

समं धितः ॥ इति तृतीयाह्निके दमधुनावासमं नितः ॥ भूनिवंक^{का} क्लिप्तः पीतः ५

मया विरपता ॥ शर्करासंयुतं शृंगवेरं सकटुकं मातुलिंगस्य केशरं ॥ माजुनंदंतं निद्रास्य गदू

षं चोद्यं वारिणा ॥ ६ ॥ गुर्विणीनां च सर्वासां श्रुचिंचानियुद्धति ॥ वत्स

कैरादधिसंयुक्तं स्त्रीणां चैवातस्सरके ॥ हरीतकीनागरकं गुडं गुडं न

वात्रैफलेकाकषायः ॥ रतस्त्रिपादैर्विनिंदंति पानाद्विबन्धविन्मूत्रनिरोधनामि

॥ जपुसैर्बिबीजैर्निपयवीजैर्निमागधी ॥ शिलाभेदं शिताढं चापिवेतंदु हाजगहने

लं वारिणां ॥ १० ॥ मूत्रैराधं गुर्विणीनां वारयत्पाश्र्वसंशयं ॥ मधुकवशम

रागलंकं जकिं जलंकं केलैः दानमंति विषमैर्द्रीवीजमैरीरनी रंसमस्कृत

मथकलंकं देयमाश्रुप्रपन्नैः ॥ हितमपियुवतीनां गर्भं चालोसिताढं ॥ ११

अथिस्वकी वाचरेणपंचमासिकं अथ ममासिकं वर्तमानं गतादिभिः ॥ २
 ज्ञात्रमात्रं नमपियुंजीयात्सकंदौ हृदादिपरिपूर्वरूपवत्तंसूरिण्डितंसुरी
 तं पुत्रं जनयति ॥ १०॥ इति गर्भोपचारः समाप्तः ॥ अथ चलिगर्भचि त
 त्सा ॥ ॥ पृथग्मासिगर्भस्य चतुर्दशयतेयदि ॥ तथा मधुकं महीका चंद द्राव
 नैरक्तं चंदनं ॥ १॥ पयः सातोडितं पीतं तेन गर्भः स्थिरा भवेत् ॥ १॥ द्वितीये
 मासि चतुर्दशैर्मृगालं नागकेशरं ॥ पयसापिबेत् ॥ तृतीये मासि पयकं चं
 दनैश्शीरं तगरं समभागि च ॥ शोतोदकेन पिब्यात्तु दीरेण तोडुपायेयत्
 ३॥ चतुर्थिमासदाद्यपि पासापूतं ज्वरेण स्त्रीणां यदि गर्भे चतुर्दशैश्चं
 दनैश्शीरनागकेशरधातुकी कुसुमं शर्करा च तमधुरदधि पायेयत् ॥ ४॥
 पंचमेमासि चतुर्दशैर्गर्भे दादिभिः पत्राणि चंदनदधि मधु पायेत् ॥ षष्ठे मास

अत्रै जैरकं कृष्णमसिका अरन्यगोमयमस्मउदके पुरि श्रुतं शीतलं चंदनं शर्क
 ५ राया सहपिवेत् ॥ ५ ॥ सप्तमे मासि गोक्षुरसं गायत्रं च दानामुशीरं शर्करा
 नागकेसरमधुरं पाययेत् ॥ ६ ॥ अष्टमे रोधुमधुक मागधिका चंदनद्वयं
 जैरिकापयः स शर्करं पाययेत् ॥ नवमे मासि शालिपर्णी वृक्षा गोक्षुरं ^{मरन}
 टकारिका दुग्धेन च त्रितं गभं स्त्रिणां सपद्यते सुखं ॥ ८ ॥ इदानीं गभे पिद्ववि
 किंसावद्योमिः ॥ शेषा ज्वरश्च कृदि श्रुणोफः का समध्या रुचिः ॥ अती सा
 शविवर्तं अष्टो गोभं उपद्रव ॥ ९ ॥ मेषयं वहेते प्रस्य यथा योगेन सांप्रतं
 वटपुंरोहं मगधा उशीरं दानमेव च ॥ १० ॥ युतं घडे न गुटिका अस्मेशोषा नि
 वारणी ॥ वत्सकं मगधा श्रुंठी तथा चामलकी फलं ॥ ११ ॥ युक्तं कामलवि ^{वित्}
 ल्बेन दध्ना पेष्यतु दण्डयेत् ॥ ५

मसे ३

दाह ३

अथवापि २ दशांशः ३

चंदनाद्यं च द्राक्षाद्यं चूर्नमेव च ॥ पुनर्नवाद्यंदयं वा स्त्रीरंगगर्भप्रदायकं ॥ १३ ॥
 अथपचां प्रवक्ष्यामि स्त्रीणां च पुराणपुनः ॥ केशरं सूरं चैव तथा कं
 वलकांजिकं ॥ १४ ॥ विदाहकं च तीव्रं च स्त्रीरंगदूरेण स्यजेत् ॥ वंध्याकं कं ॥ १५ ॥
 टकी मूलं त्रिंशत्कटुं बिका ॥ १५ ॥ अन्यस्त्रीस्नानं दवदातीया वसू
 कं सूर्यवल्ली च भीरुहा ॥ निर्माल्यं माल्यं च तथान्यारजसंगमं ॥ १६ ॥
 अन्यस्त्रीस्नानं मुदकं स्त्रीरंगं चैतानि वर्जयेत् ॥ भोजनं मधुरान्नानि च
 क्षाराणि दापयेत् ॥ नरुदं कटुकं चाल्स्त्रीरंगं पथ्यमुपक्रमं ॥ १७ ॥
 इति बंधोपक्रमः ॥ अथातो गर्भपचारं वक्ष्यामि ॥ पुथमे मासि य
 धी मधुं यक्ष्मकं मधूकपुष्पाणि यथात्ना भनवनीते न पयो मधु

७४

१५ ॥ १५ ॥

श्री मधुरं पाययेत् ॥ १ ॥ द्वितीये काकोली मधुरं पाययेत् ॥ अतः तीये कृशि
 चने राश्रेष्ठा चतुर्थे च कृतोदनं ॥ पंचमे पयसा दद्यात्षष्ठ्यं मेचमधुरं दधि
 ४ ॥ सप्तमे तु तण्डुलेन अष्टमे तु तूपूरकं ॥ नवमे विविधा ज्ञानिदरा
 मे वै हृदे दद्यात् ॥ ३ ॥ दशमं त्रितये संप्राप्तौ दौ हृदं भवति स्त्रियः ॥ यं यं का
 मयेत्ते सा च तंतं दद्याद्द्विषग्वरः ॥ ४ ॥ वर्जयेद्द्विदला ज्ञानि विदा हीनिक
 दूनि च ॥ अमूल्यं सोऽप्यचारणि गुर्वणि नां विवर्जयेत् ॥ ५ ॥ मृत्तिका
 भक्षणीयान च सूरण कंदकं ॥ रसेन श्रपलां दुःश्रपार हरेत्तुर्विणी ॥ ६ ॥ त
 मधुराणि पुदेया नि गौतम्यं नि सरसानि च ॥ पथ्या हृतानि चैतानि गु
 र्विणी नां विजुनता ॥ ७ ॥ व्यायामं मेयु नरेषं शेषं च क्रमं तथा ।
 वर्जयेत्तुर्विणी नां च जायते सुखं सति ॥ ८ ॥ अथोपपन्नविहितं ॥

लक्षण

श्री
प्रवे
३

अहस्योपाटला चैव कौथः सगुडैर्दधि ॥ सप्ताहं पाययेद्भीमान् ॥ यावत्प्रवति रो
णितं ॥ ४॥ विष्णुद्वैपितथारक्षेयस्य सन्वितं ॥ मृता च गिरिकर्त्री च श्वेतं गुजापुनर्न
वा ॥ तेन सालभते गर्भं मातृमेकं प्रयोगतः ॥ ५॥ जया कुसुमसंकासं कुसुमं रत्नं निभं ॥ ६॥
दातु शोषसूत्रं कृत्वा पुनर्न पित्तदूषितं ॥ ६॥ चंदनो शीरसं जिह्वापटो लंबनवा लंकं ॥
मधुकं यच्छि मधुकं तथा लोहितचंदनं ॥ ७॥ पयस्कं च पुनर्न वेदं सारिणी कं वृत्तं ॥
हीरेण शर्करायुक्तं पानं पित्तकृते रुजि ॥ ज्ञात्वा यो निविष्णुद्वैचतत्रेदं चान्महे
षधी ॥ श्वेतार्कं मूलं पयसा तथा श्वेता च रं गिरिणी ॥ ८॥ तथा श्वेतादिकर्त्री च पानं
जोहीरसं युतं ॥ बंधानां पुत्रजननं भवैतल सन्वितं ॥ १०॥ सद्यं नपि हूलं चापि जुग ॥
गुप्तोन्मूत्रो रंधनं ॥ श्वेतं सनिद्रं च कफदुग्धं रजो विदुः ॥ ११॥ त्रिफला गिरिकर्त्री
च तैयारं गवधं वत्सकैः ॥ पयसा पयसा पानं स्त्रीणां गर्भस्य धोरणं ॥ १२॥ वत्सोद्यं च

॥ १॥

॥ १॥ ५॥ मूलं
॥ १॥ १॥ १॥

॥ १॥

॥ ३॥

॥ ३॥

च दयादत्तात् ॥ ३ ॥ तस्योपक्रमणं वक्ष्ये तेन सात्वतमते सुतं ॥ अजातरजसांस्त्री।
 रणं क्रियते यद्विमेधुनं ॥ ४ ॥ तेन स गर्भसंकोचं भंगत्वमुपगच्छति ॥ तेन स्त्री भवे
 दध्या गर्भं गृह्णाति नो भ्रंशं ॥ ५ ॥ सा च कष्टे न भवति रार्म गर्भवती भिषक् ॥ औष
 धै श्रापचारैश्चास्ति शिवापि न संशयः ॥ ६ ॥ अनपत्यावलेनापि जायेते भिष
 जं वरः ॥ न भवेत्काकवं ध्याच अनपत्येन सिद्ध्यति ॥ ७ ॥ सिद्ध्यति दीर्घधातु
 त्वा जायते सा भिषग्वरः ॥ अथ औषधानि ॥ चंदनो शरिरं मंजिष्ठा गरिकं सी ॥
 सितं स्या ॥ दीरिणं लोडुपायेत पुष्पु शुद्धं करिष्यति ॥ १ ॥ रजोरक्तं परीक्षितं
 वातपित्तकफालकं ॥ सरुजं च सक्तं च पक्वं जंबूनि भं च यत ॥ २ ॥ वातेन वाधितं
 पुष्पं च संतप्तयेद्बुधः ॥ तस्यानागैरपि यत्प्राप्त्यमुस्तां धन्वं यवासकं ॥ ३ ॥

तोलकसर्वे
 वा परिमाण

३६

लघुजगता दधे जगता

गजपि
 त्या

^{वीर} ^{क. ८५} ^५ ^{क. १२२}
 वृषे वह सौमग वाविकं ^५ मस्त या ता गुप्ता सतावरी च ॥ स शर्कं रंगोपयसा च
 तेन पानं नराणां पु करोति वीजं ॥ ९० ॥ यत्र गोधूम माषानां तंदुलानां च चूर्न
 कं ॥ दुग्धेनोद्धरसेनापि संस्कृत्पानुच्छते ननु ॥ ९१ ॥ पाचितो वट कः श्राव्यो भ
 क्षये स्यात्स्थितः ॥ तस्योपरि पयः पानं पिप्ली शर्करा चितं ॥ ९२ ॥ भवादी ^{नी २२}
 रं विदारी च माष चूर्नं तथा यवान् ॥ मरिचं नापि सांडुं च चृतेनापि च पूतिका ॥ ९३ ॥ ^{क. १}
 पाये यद्दृक्षिता पुतः पयः पानं ततोपरि ॥ वीर्यं च कुरुते पुंसं बालिनारमते रस
 शतं ॥ ९४ ॥ ^{मा २} गुडु ची शतं मूली च स्वयं गुप्ता व ^{नी ११६} ला त था ॥ शात्मली मू सली कृष्णा
 चूर्नं गोपयसा चितं ॥ ९५ ॥ पानं श्रेष्ठं नराणां तु वीर्यं मिंद्रियकारकं ॥ ९६ ॥ विदारी
 कं दासु मती ^{१६३} वहत्यो का कोलिका भीरुपुन नैवेदे ॥ शृंगार कामागधिका तथा

श्रीः

क०५

निका०

१
अत्रे

चक्रं रीसि तादृजं सितया प्रयोज्यं ॥१४॥ जीर्णपयः पयसमेव मिषजं करोति पुंसां बलं
वीर्यकांक्षं ॥ स्त्रीणां सह भुञ्जते पिवं ढोमा सद्वयोपस्थितमेव शस्तं ॥१५॥ वर्ययेक
डुकं चासूती चरुं कोट्यं विदाहि च ॥ रूचं वापि च सौवंरं प्रोक्ता पिचंद्रियक्षिणी ॥१६॥
पलांडं गुजनं कंदान्न तिलान्नमाषान्न तथा वलं ॥ तथोदने च शालीनां दुग्धं च सुर
संतथा ॥१७॥ वास्तुकं चिल्लिकानां तु पथ्यं शुक्रं दद्यादपि ॥ हितानीकं दशाकां नि
वर्जयेत्सूरणं सर्वं ॥१८॥ योगं युक्तं न युज्यान्नराणां सिद्धिं मिहितं ॥ इति वा
जीकरणं ॥ ॥ अथातो वंध्यापक्रमं व्याख्यायते ॥ ॥ वंध्यास्यास्त्रिदु प्रकरणे
लेनाप्यथवा पुनः ॥ गर्भकोशस्य भंगाद्वा तथा धातु दद्यादपि ॥१॥ जायते नैव
गर्भस्य संभ्रंती वनितामपि ॥ काकं वंध्या भवेच्चैका अनपत्या द्वितीयका ॥२॥ ग
र्भा आवात्रितीयाया कथिता निमुनिसप्तमैः ॥ मृतं वत्सा चतुर्थी स्यात्पंचमी

ईश्वरीगणैरायनमः॥ बद्धक्षीणानां वाजीकरणं व्याख्यायते॥ त्रैलोक्यं
 विधं प्रोक्तं समासेन शृणुष्व मे॥ निरोधातिविवायेन पयसां तेपिमानवे॥
 शोकैर्नवातरो गेचकं दं नात्सेवनादपि॥ -यतिमेदुरदेहस्य मुक्ता बद्धौ च मान
 वे॥ त्रिविधं जायते त्रैलोक्यं मानसं रेतसः क्षयं॥ सहजं मुक्तं संछेदा जायते त्रैलोक्यं
 तानरो॥ ४॥ वैमनस्यं यथा चित्तद्विष्टास्त्रीणां विरागता॥ स्पर्शने सेवकं पौच
 तं साध्यं मानसं स्मृतं॥ ५॥ समप्रकृतिजं श्रान्यां सोपमायातमं स्मृतं॥ मन-क्षये
 मन्मोदकं मुग्धस्त्रीसहसंगमं॥ ६॥ सरागविभुमकया लापै संवर्द्धते मनः॥ शुक
 क्षये शुकवद्विकय इष्यामि सांपतं॥ ७॥ विदारिकागोक्षु मूलात् नानाधात्रीकृतं
 स्यात्सहस्रैर्धवानां॥ समानि चैतानि च मया॥ ८॥ यत्किं सितं ढांपयसापि वेत्ते॥ ९

